

Medzinárodný bestseller č. 1

ALEX BROWNOVÁ

Pohľadnica z TALIANSKA

Romantický príbeh
o hľadani lásky a pravdy

Pohľadnica
z TALIANSKA

Pohľadnica
z TALIANSKA

ALEX BROWNOVÁ

Original title: Alex Brown: A POSTCARD FROM ITALY
Copyright © Alexandra Brown, 2019
First published in 2019 by HarperCollinsPublishers Ltd, London
Cover design by Ellie Game © HarperCollinsPublishers Ltd 2019
Cover photographs © Evelina Kremendorf/Arcangel (Landscape, front),
Shutterstock.com (Stamps, flowers and back cover)
Translation © Barbora Al Zafari, 2023
Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2023

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Redakčná a jazyková úprava Otilia Škvarnová

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovať, ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0411-1

Venujem všetkým ľuďom, ktorí sa starajú o iných.

„To najlepšie, čoho sa v živote môžeme držať, je jeden druhého.“
Audrey Hepburnová

PROLÓG

Tindledale na anglickom vidieku, 1939

S tačilo iba hodiť mincou a osud sedemnástročnej Constance Levinovej bol spečatený.

„Ak padne hlava, pôjdeš k tete Rachael na Manhattan,“ vyhlásila jej matka, ktorá sa sotva dokázala pozrieť na svoju skazenú dcéru, odkedy zistila, že Connie je v druhom stave.

Manhattan v Amerike. To by nemuselo byť také zlé, pomyslela si Connie, keď sa odvážila zdvihnúť sklopené oči a pozrieť sa na otcove ruky, skrývajúce v dlaniach mincu pripravenú odhaliť jej osud. Zacítila vôňu jeho kolínskej so santalovým drevom, ktorá sa vznášala vo vzduchu medzi nimi. Potom sa to však pokazilo. Na minci nebola zobrazená hlava. A tým sa to všetko skončilo. Žiadna plavba do New Yorku ani návšteva úžasných amerických pamiatok, ako napríklad Sochy slobody, ktorej obrázky Connie videla vo svojich časopisoch *Britannia and Eve*, sa nekonala. Ani predstavenie na Broadwayi, kde by sa mohla pozerať na profesionálnych tanečníkov, ktorí sa

pohybujú s gráciou, o akú sa vždy usilovala na svojich týždenných hodinách tanca. Nič z toho jej nebolo súdené. Najmä nie teraz, keď sa smer jej osudu navždy zmenil.

Namiesto toho ju poslali najbližším vlakom z jej domova v londýnskej štvrti Blackheath na vidiek, kde ju nikto nepoznal. Bývala u starého otcovej sestry, tety Maud, v ospalej dedinke Tindledale, obklopenej zvlnenými lúkami plnými kráv a domčekmi lemovanými radmi chmeľníc siahajúcich takmer až do neba. Teta Maud bola mrzutá žena, s ktorou sa Connie až do dňa, keď k nej prišla, nikdy nestretla. No práve o to tu išlo. Vyhnali ju z domu, skôr ako sa vplyvní a najmä vážení priatelia jej rodičov dozvedia, čo urobila, a na celú rodinu sa znesie hanba.

„Túto záležitosť treba riešiť rýchlo a diskrétno,“ nariadil otec, keď sa odvážila navrhnúť alternatívne riešenie, totiž vydať sa za svojho milého, aby šťastne žili až do smrti. Lenže Jimmy nebol žid, a tak jej rodičia tento zväzok zakázali, navyše zametal podlahy v baliarni v Deptforde a to by im nikdy nebolo dosť.

Connie sa s Jimmym zoznámila v jeden sobotný večer v lunaparku na vršku, kam išla so svojou najlepšou kamarátkou Kitty. Jimmy a jeho najlepší priateľ Stanley sedeli na pomalovaných kolotočových koňoch za nimi. Bol to nádherný večer, vzduch voňal a oni sa vozili stále dookola za zvuku melodickéj hudby, ktorá sa vznášala vo vánku. Connie sa cítila bezstarostne a šťastne. Neskôr ju Jimmy po tom, čo pre ňu vyhral na strelnici kokosový orech a ružového plyšového medvedíka, odprevadil domov, pričom ju rozosmieval celou škálou hlúpych prízvukov a šibalským humorom. Hustá štica vlasov, čiernych ako melasa, ktorá mu padala do hlbokých zelených očí,

ju privádzala do mdlôb. Keď sa s ňou lúčil pri bráne, zachoval sa ako pravý džentlmen – len na ňu žmurkol a hlavou naznačil úklon. Dohodli si stretnutie na nasledujúce popoludnie pri rybníku a tesne predtým, ako musela odísť, aby stihla včas prísť domov na čaj, ju vzal do náručia a pobožkal ju tak vášnivo, že vedela, že on bude ten pravý. V nasledujúcich týždňoch medzi nimi rozkvitla láska. Samozrejme, stretávali sa tajne, pretože jej rodičia okamžite zaujali voči Jimmymu negatívny postoj. Nedali mu ani len šancu sa predstaviť, keď raz prišiel k nim domov s krásnou kyticou poľných kvetov, ktoré natrhal v kopcoch Greenwichského parku. Dokonca si v galantérii neďaleko stanice kúpil žltú saténovú stuhu, ktorou previazal kyticu, ale jej matka ho odmietla čo i len pustiť do domu a odohnala ho. A potom, hneď po tom, čo ministerský predseda Chamberlain 3. septembra vyhlásil vojnu, sa Jimmy prihlásil do služby za kráľa a za vlast' a v Conninom živote akoby vyhaslo svetlo.

Prisľúbila mu, že počká na jeho návrat, a každé ráno a večer sa modlila, aby jej drahý Jimmy zostal v bezpečí a vrátil sa domov, nech už ho poslali kamkoľvek. Nedokázala ani len pripustiť možnosť, že by to s jej vernou láskou mohlo dopadnúť inak, a verila, že by tou myšlienkou len pokúšala osud. A to aj napriek tomu, že Jimmy od svojho odchodu neodpovedal na žiadny z jej listov, ba dokonca neposlal ani jednu z tých miniatúrnych farebných pohľadníc, aké dostávala Kitty od Stanleyho. Kitty ich nosila zastrčené v priehradke svojej kabelky, aby svojho milého stále cítila nablízku, a Connie si veľmi želala, aby aj ona mala aspoň jednu takú pohľadnicu. Pár slov od Jimmyho, ktoré by si mohla uchovať. Aby ho

mala stále pri sebe. Jediné, čo jej zostalo, bol ružový plyšový medvedík. Keby sa jej Jimmy ozval, možno by našla odvalu napísať mu o ich nenarodenom dieťati už skôr, namiesto toho, aby čakala, kým sa k nej vráti. Alebo to tak bolo lepšie. Čoskoro bude mať osemnásť rokov a verila, že keď sa Jimmy dozvie o dieťati, hneď si ju vezme, takže súhlas jej rodičov napokon nebudú potrebovať.

Pritlačila si dlaň pravej ruky na križe a opatrne sa spustila do kresla s vysokým operadlom vedľa postele v jej spartánskej spálni. Teta Maud bola skromná žena, ktorá v domácom pohodlí a moderných vymoženostiach nevidela nijakú cnosť, radšej viedla asketický život, aký mala vydržať aj Connie počas svojho tehotenstva. Zdalo sa, že je to trest za to, že sa zamilovala a potom dovolila Jimmymu, aby sa s ňou raz intímne zblížil. Keby len vedela, že z tej jedinej chvíle vášne vznikne dieťa, bola by to vydržala až do svadobnej noci.

A tak radosť z toho, že je s Jimmym, hudba a zábava, vankúše, pohodlie a nádherná kúpeľňa vnútri domu, ako Connie vyrastala v exkluzívnej londýnskej štvrti Blackheath, boli už len spomienkami. Vo svete tety Maud nebolo nič mäkké ani veselé, najmä nie vonkajší záchod na konci dlhej záhrady, ktorý bol aj v letných mesiacoch pochmúrny a studený, až Connie naskočili zimomriavky a v prstoch jej pulzovala bolesť. Ani vnútro tetinho domčeka nebolo o nič lepšie, s tvrdou kamennou podlahou a s vlhkými stenami. Akoby sa z Conninho života vytratila všetka farba. Keď prvýkrát prišla do Tindedale, tetu Maud jej dovolila prejsť sa do dediny, kde stretla dve farmárske dievčatá, ktoré sedeli na lavičke na námestí a delili sa o vrecúško čipsov. Sestry Winnie

a Edie boli približne v jej veku, a tak sa s nimi rada porozprávala a predstierala, hoci iba na krátku chvíľu, že v jej živote sa nič nemenilo. Že je šťastná a veselá. No teta Maud jej zakázala vychádzky do dediny, hneď ako sa jej začalo guľatiť bruško, a odvtedy už nemala možnosť tešiť sa zo spoločnosti Winnie a Edie. Dokonca jej prikázala, aby odstránila zo steny spálne svoje žartovné, no podľa tety hriechne výstrižky z časopisov. Teraz ich mala ukryté v obálke vnútri svojho denníka schovaného v záhlaví postele.

Aspoň že sa to všetko čoskoro skončí.

Bude zo mňa vážena vydatá pani.

Pán a pani Blakovci.

A k tomu budem ešte aj matka!

Connie sa tých výrokov držala, keď z úkrytu záhlavia vybrala denník, podoprela si ho o vyduté bruško a zo stojana vytiahla plniace pero. Skôr než preškrtnla ďalší deň, skontrolovala dátum. Zostávalo už len niekoľko týždňov. Nemohla si však byť istá. Matka jej hovorila, že bude trvať približne deväť mesiacov, kým dieťa dostatočne narastie a bude pripravené na pôrod, ale ona nevedela, odkedy má počítať. Odvtedy, ako ležala v Jimmyho náručí a cítila sa ako v nebi, pričom telo sa jej ešte chvelo od jeho dotykov? Alebo odvtedy, keď sa jej prvýkrát neobjavili mesiačiky? Na to sa však neodvážila spýtať.

Dúfala, že Jimmy sa čoskoro vráti domov a jeho príchod ukončí jej pocity strachu a hanby. Musela tomu veriť. To bolo všetko, čo mohla urobiť, lebo ešte nikdy sa necítila taká osamelá.

Londýn, Anglicko, súčasnosť

Grace Quinnová mala veľmi rada svoju prácu v Co-
henovej spoločnosti Convenient Storage Company.
V skutočnosti to bola jediná vec, ktorá ju v tých dňoch
naozaj tešila. Popri pletení a veľkom hrncčku horúcej
čokolády s kvapkou čerešňového likéru, ktorú si nalia-
la večer, keď sa utiekala k jednému zo svojich obľúbe-
ných starých filmov. Mala rada klasiku. Ten pocit, keď
sa dala unášať do sveta nostalgie a pôvabu, kde sa ni-
kdy nič zlé nestalo, alebo sa to tak aspoň zdalo. Najmä mu-
zikály s množstvom tanca. Ginger a Fred. Doris Dayová
a jej pieseň *Whipcrackaway*. Bola veľkou fanúšičkou Do-
ris Dayovej a jej sledovaním sa naučila veľa o rozvrhnu-
tí času a presnosti, čo jej pomohlo zdokonaľiť si vlastné
tanečné schopnosti. A tiež Gene Kelly. *Spievanie v daždi*.
Nikdy ju neomrzelo pozeráť sa na to majstrovské dielo.
Hoci jej absolútne najobľúbenejšou herečkou bola, samo-
zrejme, legendárna Audrey Hepburnová vo filme *Usmie-
vavá tvár*. Bolo to naozaj *Nádherné, kúzelné*, ako spievali

Audrey a Fred Astaire v scéne, keď sa plavili po rieke v areáli idylického zámku v Paríži. Pre Grace však to kúzlo nikdy nemohlo nastať, kým jej matka Cora, pripútaná na lôžko, nezaspala, čo sa v poslednom čase stávalo čoraz neskôr.

Grace si obula topánky, rozčesala si vlasy a potom si stočila medené kučery do praktického drdola, pričom sa potichu modlila, aby stihla vyjsť z dverí a odísť do práce, skôr než jej matka hore v spálni znova nezačne vykrikovať a žiadať ďalšie raňajky pozostávajúce z cereálií a chleba. Predtým jej už doniesla veľkú misku kukuričných lupienkov a dva krajce s maslom a džemom, no keďže nezohnala mimoriadne hrubý chrumkavý chlieb, ktorý si jej matka obľúbila, Cora si pýtala ďalší krajec, lebo vraj na nasýtenie potrebuje viac. A v poslednom čase ju často volávala, aby jej rozsvietila lampu hneď vedľa posteľe na nočnom stolíku, pretože, ako povedala, jej vlastná ruka, vzdialená od lampy iba milimetre, sa s ňou opäť zahráva. Len včera večer sa to stalo štyrikrát.

Ani teraz jej šťastie neprialo.

„Grace! Grace! Grace! Pre lásku Božiu, kde si?“ hromžila Cora svojím ťažkým írskym prízvukom, udierala vychádzkovou palicou o podlahu a nútila luster, visiaci zo stropu v obývačke, aby sa hojdal nad Gracinou hlavou.

Grace odložila kefu na vlasy. Oboma rukami sa chytila okraja kozubovej rímsy, zavrela oči, na okamih sklonila hlavu a zhlboka sa nadýchla, aby vzápätí vypustila dlhý výdych, pričom skúmala každé nervové vlákno svojej bytosti, hľadajúc v sebe aspoň štipku odolnosti. Bola unavená. Tak veľmi unavená. Keď opäť otvorila oči, pozrela sa do zrkadla a okolo zelených dúhoviek videla na bielkach

krvavé škvrny od nedostatku spánku. Jej svetlá, pehavá pleť vyzerala ešte bledšia ako zvyčajne, ak to vôbec bolo možné. Cora mala za sebou zlú noc a ona bola hore takmer do tretej ráno. Už tretí deň po sebe meškala do práce. Hoci bol jej šéf Larry veľmi chápvavý, aj on už mal svoje roky. A po vlašnej operácii kolena nebolo pre neho ľahké robiť obchôdzky, chodiť po dlhých chodbách skladu, kontrolovať reguláciu teploty a tlačiť ťažké kovové vozíky späť na ich miesto vedľa výťahu. Áno, bol na ňu dobrý, preto najmenej, čo mohla urobiť, bolo prísť načas. Naozaj by nebolo spravodlivé nechať to všetko naňho.

V tých dňoch však nebolo nič spravodlivé, to si už dávno uvedomila. Ani voči Larrymu, ani voči nej. Ako by to mohlo byť spravodlivé, keď jej nikto zo súrodencov nepomohol? Cora mala štyri dospelé deti, no starostlivosť o ich mimoriadne náročnú matku zostala na nej, najmladšej dcére, ktorá s ňou žila sama. Nikto iný sem nechodil, okrem občasných návštev Gracinho najlepšieho priateľa Jamieho, s ktorým vyrastali spolu tu vo Woolwichi. Býval v radovom dome hneď vedľa a pracoval ako zdravotný brat v Nemocnici kráľovnej Alžbety. Zastavil sa u nich vždy, keď mal čas, aby pomohol obrátiť Coru, a za libru, ktorú mu zakaždým dala, jej kupoval stieracie žreby. Cora bola presvedčená, že deň jej veľkej výhry nastane už čoskoro. A keď ten deň príde, mienila „zamestnať odborného opatrovateľa a rezervovať si apartmán v londýnskom hoteli Savoy, kde vedia, ako sa veci majú robiť správne“.

Grace to už počula miliónkrát, a pravdupovediac, naozaj dúfala, že ten deň veľkej výhry nastane čo najskôr pre dobro ich oboch. Cora rázne zavrhla uvažovať o domove

seniorov, tvrdila, že pre ňu je vhodné len špičkové zariadenie, podobné päťhviezdičkovému hotelu, a do svojho domu nevpúšťala žiadnu luzu, čiže cudzích ľudí, aby jej pomáhali, takže všetko zostávalo na Grace. A Grace vedela, že trpí pod náporom starostlivosti o matku a snahy udržať si prácu na plný úväzok, ale nevidela iné východisko. Najmä preto, lebo Cora odmietla, aby jej bol priznaný akýkoľvek príspevok na opatrovanie, a tak bol Gracin príjem všetko, z čoho museli vyžiť. Grace sa pokúšala zapojiť do starostlivosti o matku aj súrodencov, ale tí sa odsťahovali alebo mali dôležité zamestnania v bankovníctve v londýnskej časti nazývanej City... skrátka, dôležitejšie ako jej práca v skladovacej spoločnosti v priemyselnom areáli v Greenwichi, kam to mala len desať minút cesty autobusom. Grace sa teda snažila, lebo nemohla svoju matku len tak opustiť, otočiť sa jej chrbtom, keď pre zdravotné problémy, ktoré sa zhoršovali vinou jej nadváhy, nemohla už bez pomoci ani opustiť vlastnú posteľ.

Cora ju potrebovala.

„Čo sa deje, mami?“ spýtala sa, keď vstúpila do Corinej spálne, takmer sa dusiac vzduchom hustým od vône konvalinkového púdro.

„Načo si ho kupovala?“ postťažovala sa Cora a zvrátila opuchnutú tvár.

„Ako to myslíš, mami?“ Grace prebehla očami miestnosť.

„Pozri!“ Cora zdvihla roh periny. Jej mäsité holé nohy, ruky a telo v nočnej košeli boli pokryté bielym púdom. Grace sa rozbúchalo srdce. Podľa pozlátaných stolových hodín na bielizníku bolo dvadsaťpäť minút po ôsmej a ona mala byť do deviatej v práci. Neexistoval spôsob, ako by to stihla vyriešiť – stiahnuť plachtu, pričom si

dávať pozor, aby matku otočila presne tak, ako jej ukázala opatrovatelka zo sociálnej služby, a potom vymeniť bielizeň posypanú púdom za čistú. A samozrejme, zmyť prášok z Corinho tela, kým nájde pre ňu čistú nočnú košeľu. Dnes ráno vytiahla zo zásuvky poslednú nočnú košeľu, zatiaľ čo predtým vložila do práčky dávku bielizne, ktorá bude pripravená na zavesenie, keď sa počas obedňajšej prestávky rýchlo vráti domov. Nemohla matku takto nechať celé dopoludnie. Cora už teraz chrčala od vdýchnutého prášku, pokožku mala mokrá od potu, a keby ju neumyla, potom by ju celé telo bolelo, čo by si vyžadovalo viac krémov a mimoriadne časté otáčanie, aby sa vyhla bolestivým preležaninám.

Zmierená s tým, že Larryho sklame ďalším neskorým príchodom, vytiahla z vrečka džínsov mobil a náhlivo mu naťukala textovú správu, kým sa pustila do práce. Ak bude postupovať rýchlo a Cora splní jej pokyny, aby sa držala rukoväti zdvíhadla, kým ju prevráti na bok, mohla by mať šancu dostať sa do práce pred desiatou.

„Čo sa tu vlastne stalo?“ spýtala sa opatrne, pretože jej matka mala sklony k zúrivosti a to bolo to posledné, čo teraz potrebovala. Cora by potom odmietala spolupracovať a celá procedúra by trvala dvakrát dlhšie.

„Kúpila si nesprávny púder!“ obvinila ju Cora. „Povedala som ti, aby si kúpila ten dobrý *Marks and Sparks*, nie lacný z Pound Shopu. Keď som ním zatriasla, vrchnák spadol.“

„Ale prečo si sa pudrovala, mami? Veď som ťa napudrovala, hneď ako som ťa ráno poumývala v posteli,“ pripomenula jej Grace, keď začala sťahovať prestieradlo z matraca.

„Nie, to si neurobila.“

„Urobila som to,“ odpovedala Grace nesmelo.

„Musela si zabudnúť. Vždy si bola zábudlivé dievča. Tvoja staršia sestra Bernadette nikdy nezabúda. Na každé narodeniny, Vianoce a Deň matiek mi pošle milé prianie. A kvety. Pozri sa, sú tam vo váze. Sú krásne. A čerstvé. Ich vôňa je jednoducho úžasná,“ rozplývala sa Cora. Grace sa pozrela na veľkú kyticu ružových ľalií, ktorá prišla začiatkom týždňa spolu s ospravedlňujúcou kartičkou od Bernie, že neprišla za Corou na jej narodeniny, lebo ju manžel Liam zobral s deťmi na obed. To isté sa stalo minulý rok. Aj rok predtým. „Od našej Bernadette by si sa mohla všeličomu priučiť, určite by sa ti to zišlo.“

„Škoda len, že nás nemohla prísť navštíviť. Bolo by to fajn, nemyslíš?“ dumala nahlas Grace, keď matku prevrátila na bok a nemohla si spomenúť, kedy tu sestra bola naposledy. Tie slová však olutovala, len čo jej vyšli z úst.

„Teraz by sotva mohla prísť. Určite by nemohla! Má veľmi rušný život. A pre každú matku je dôležité, aby trávila čas so svojimi deťmi,“ poučila ju Cora. „Bernadette usilovne pracuje na recepcii tej súkromnej banky. Veď vieš, že zákazníci musia stlačiť špeciálny zvonček, aby ich pustili do budovy. Taká je dôležitá! Tak prečo by si jej mala závidieť jeden deň voľna?“ Zafučala a potom vykrikla: „Au!“ Vzápätí pleskla dcéru po chrbte ruky, keď sa jej prameň sivých vlasov nechtiac zachytil do gombíka na Gracinej blúzke.

„Prepáč, mami,“ Grace sa mykla a odtiahla štípajúcu ruku, no potom čo najjemnejšie odmotala matkine vlasy zo svojho gombíka.

„Buď trochu opatrná! Nie div, že ťa tvoj priateľ odkopol, ak si sa k nemu správala takto. Chudák, asi sa bál, že

mu svojou necitlivou rukou ublížiš. A navyše nemladneš, Grace, uvedom si to.“ Cora sa odmlčala a zhrozene pokrútila hlavou. Alebo to bolo znechutenie nad dcérinou zjavnou neschopnosťou? „Nemôžeš dovoliť, aby to, čo sa stalo s úžasným Matthewom, zničilo zvyšok tvojho života. Musíš sa vzchopiť a snažiť sa viac s tým novým, inak ťa nakoniec tiež nechá kvôli nejakej oveľa mladšej a krajšej.“

Grace v duchu zastonala a pozrela sa do stropu, pretože túto tirádu počula za posledných pár rokov prinajmenšom miliónkrát, alebo sa jej to tak aspoň zdalo. Spomenula si na svojho bývalého snúbenca Matthewa. Na lásku jej života. No on už bol ženatý s inou.

S Matthewom sa spoznali v tanečnej škole a zamilovali sa do seba, keď po skončení štúdia pracovali spolu na výletných lodiach. Neskôr obaja získali úlohy v muzikáloch doma v Londýne. Všetko bolo bezstarostné a zábavné, až kým Cora nezačala byť čoraz náročnejšia, často jej vytrvalo telefonovala neskoro do noci a budila aj Matthewa, hoci boli obaja vyčerpaní po tom, čo v ten deň odtancovali dve predstavenia. Nehovoriac o vplyve na kvalitu predstavení nasledujúceho dňa, keď robili hlúpe chyby z únavy, až kým Matthew neutrpel zranenie členka, ktoré ho pripravilo o úlohu v *Levom kráľovi* vo West Ende, jeho vysnívanú príležitosť. S odstupom času Grace videla, že vtedy sa medzi nimi zintenzívnilo napätie, lebo ona cítila nutkanie pomôcť matke a Matthew si neprestajne musel hrýzť do jazyka, kedykoľvek Cora našla spôsob, ako im narušiť vzťah.

Teraz bol Matthew spokojný a šťastný so svojou super zdravou, energickou učiteľkou jogy s dokonalým účesom a s ich cherubínskymi batolami, žijúci v ozajstnej

perníkovej chalúpke v Cotswolds so skutočným potôčikom na konci záhrady (ktorá bola vlastne lúkou), plnej divých kvetov. A ak by to jednému človeku nestačilo, nedávno si zaobstaral šteniatko čokoládovhnedeého labradora. Grace to všetko vedela z jeho príspevkov na Facebooku, ktoré si z času na čas pozerala. Zvyčajne večer po tom, čo vypila priveľa horúcej čokolády s čerešňovým likérom a jej sebavedomie bolo niekde na dne. Pretože obraz z toho dňa, keď ho našla v ich posteli s tou jogínkou, sa jej navždy nezmazateľne vryl do pamäti.

Stalo sa to pred dvoma rokmi a jej srdce sa roztrieštilo na nekonečné množstvo nezložiteľných kúskov, keď videla, ako sa sebaistá jogínka nonšalantne odlepila od Matthewových nahých bokov a odkráčala do kúpeľne. Zastavila sa len preto, aby sa zohla a z podlahy si zdvihla tangá veľkosti poštovej známky. Neskôr sa Matthew usiloval Grace vysvetliť, že bol nahý v ich posteli s inou ženou, lebo si myslel, že ona bude opäť celý deň mimo a bude sa starať o svoju matku ako vždy. Zrejme mu samému bolo smutno.

Grace sa niekoľko týždňov po jeho odsťahovaní síce snažila fungovať, no upadala do depresie, ktorú jej spôsobili bezsenné noci plné spomienok na Matthewa, ako ho hladí nahá žena s malým zadkom v tej istej posteli, v ktorej sa ona pokúšala zaspáť. A keďže nebola schopná sama platiť celý nájom, prišla o byt, v ktorom predtým bývali spolu. Vtedy sa presťahovala späť do domu svojho detstva k matke.

V tom čase nebola Cora ešte pripútaná na lôžko, ale už potrebovala pomoc pri každodenných úkonoch. Grace sa zmietala v temnom smútku za vzťahom a budúcim životom, o ktorom si myslela, že ho bude mať s Matthewom,